

Kompagnichefer, Kaptajner, 4 Premierløjtnanter", det skal ombyttes, saa at der kommer til at staa: "4 Kompagnichefer, Kaptajner, 6 Premierløjtnanter".

Bojsen: Da dette Forslag saa vel som de følgende derefter paa Dagsordenen opførte Forslag ere fremtatte ganske uforandrede, som de forelaa i Fjor; finder jeg ikke Anledning til at genoptage den Forhandling derom, som blev ført saa udførligt i Fjor, og skal kun anbefale, at Sagen gaar videre til Behandling i Udvalg.

C. Thomsen: Jeg skal ganske følge det Eksempel, som den ærede foregaaende Taler har angivet, idet ogsaa jeg, fra min Side havde Beslighed til i Fjor ret fyldig at udtale mig om Lovforslaget, og jo de samme ærede Medlemmer ere til Stede i Aar som i Fjor. Jeg vil altsaa ogsaa for mit Bedkommende henvise til mine Udtalelser fra i Fjor og blot tilføje et Pusle om, at Sagen maa blive fremmet i Aar.

A. Nielsen: Det er rigtigt, at det foreliggende Forslag er det samme, som vi havde liggende for os i Fjor, og vi se jo nu efter de Udtalelser, der ere faldne fra de ærede foregaaende Taleres Side, at de ikke finde Anledning til atter at genoptage den Diskussion, som da fandt Sted. Jeg skal heller ikke søge at foranledige dette; jeg skal kun sige, at der er foresaldet noget, siden vi sidst havde dette Forslag fremme. Forslaget er virkelig, som sagt, Ord til andet det samme som i Fjor, hvorfor den ærede Krigsminister jo ogsaa har kunnet indskrænke sig til ved Forelæggelsen blot at henvise til de Anmærkninger, der ledsage Forslaget, og høri det hedder, at Befæstningsanlægene „nu tilbøls ere gennemførte". For saa vidt er der, som jeg alt har sagt, ingen Anledning til at tage Forhandlingerne op fra i Fjor. Men der er ifet noget andet, og det er det, at den Sag, som vi have her liggende for os, var Genstand for de Forhandlinger, som her blev førte i dette Foraar angaaende Forliget. De ærede Medlemmer kende selvfølgelig den udmærkede Pjece, som den ærede Folketingsmand for Randers Amts Afd. Valgfreds (W. Dinesen) udsendte i Sommer, og de ville deraf have set, at Forholdet er det, jeg har antydet, nemlig at denne Sag er et af Hovedpunkterne i de Forhandlinger, der blev førte bag Finansudvalgets (Fællesudvalgets) Ryg om Tilvejebringelsen af en Finanslov til det nuværende Ministerium. Vel ved jeg, og har ikke glemt det, at Rigtigheden og Korrektheden af den Fremstilling, som det

ærede Medlem der har givet, er bleven bestridt af forskellige af de Herrer fra moderat Side; jeg nævner det tværtimod for at henvise de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at en saadan Venægtelse er fremkommen. Jeg skulde imidlertid ikke opholde mig ved det, da det for saa vidt nu kunde være ligegyldigt, som der jo netop fra anden Side, og som jeg tror at turde sige, fra fuldtændig kompetent Side, er fremkommet Udtalelser, som godtgøre, at de ærede Medlemmers Antydninger i den omhandlede Pjece ere i alt væsentligt korrekte. Altsaa den foreliggende Sag er et af Hovedpunkterne, hvorom Forhandlingerne drejede sig i Slutningen af sidste Rigsdagsamling, og det vil altsaa efter alle Solemærker at dømme atter komme til at spille en meget fremtrædende Rolle og indtage en Førsterangsstilling i de Forligsforhandlinger, der jo ere bebudede i denne Samling. Naar vi se saaledes paa det, saa forekommer det mig, at der er endnu mere Grund for den Side her i Tinget, hvortil jeg hører, til at indtage den Stilling, som vi anbefalede at indtage i Fjor ved at nægte Sagens Overgang til 2den Behandling. Der blev fra vor Side i Fjor nævnt 3 Grunde, af Hensyn til hvilke vi ikke fandt, at vi kunde være med til at lade Forslaget gaa til 2den Behandling. Den første Grund var den almindelige politiske, og det var Hovedgrunden. Vi se i dette Forslag, der forelaa her i Fjor, og atter kommer igen i Aar i uforandret Skikkelse, et Krav fra den ærede Krigsminister til dette Ting om at være med til at sætte Segl paa denne store vidtrækkende provisoriske Foranstaltning, som i Almindelighed udtrykkes med Betegnelsen: Kjøbenhavns Befæstning. Det var det, vi skulde sætte vort Segl paa ved at omdanne Hæren til at passe ind i denne Fæstning, ved at gaa ind paa en Ordning, som forudsætter Kjøbenhavns Befæstning som Led i vort Forsvar. Saaledes se vi paa Forslaget; det mente vi var dets Hensigt, og alene det var nok for os til at modrette os dets videre Fremme til 2den Behandling, idet vi ikke kunde se rettere, end at hvis vi havde Ret fra Venstres Side tidligere i, at Kjøbenhavns Befæstning var saavel i militær og finansiel som ogsaa i politisk Henseende, en Ulykke for vort Land, saa maatte vi ogsaa nu have Ret deri (Modsigelse) . . ærede Medlemmer sige, at det have vi ikke Ret til. Vi have Ret til at hævde den Opfattelse, vi anse for den rette. Det har Venstre hævdet, og ingen, som erklærer sig for Venstremand, han være nok saa moderat, vil nægte, at han har været med til det. Naar vi tidligere have fundet, at det var en